

TARBIJAVAIKLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number	19-1/20-14845-011
Otsuse kuupäev	22. dets 2020
Komisjoni koosseis	Esimees Aase Sammelselg
Tarbija	
Kaupleja	ProCovers OÜ, 14760507
Tarbija nõue	Ettemaksu tagastamine.
Asja läbivaatamise aeg	18. dets 2020

Resolutsioon:

Komisjon otsustas:

1. avaldus rahuldada.
2. Osaühingul ProCovers tagastada tarbijale 199,00 (üks sada üheksakümmend üheksa) eurot. Tarbija nõudmisel maksta summa välja koos viivitusintressidega VÕS §-s 113 ettenähtud määras.
3. Kauplejal täita komisjoni otsus 30 päeva jooksul arvates selle Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast.

Kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Kaupleja peab 30 päeva jooksul arvates otsuse ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast teatama kirjalikult Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ametile otsuse täitmisest või samas asjas maakohtusse pöördumisest, lisades ära kirja maakohtule esitatud hagiavaldusest.

Asjaolud:

Pooled sõlmisid 3.märtsil 2020 kaupleja Facebook'i lehe kaudu müügilepingu, millega kaupleja kohustus andma tarbijale üle sõiduki Mazda istmekatted BT50 ning tarbija kohustus tasuma ostu eest 199,00 eurot. Kaupleja arve nr 03032 summas 199,00 eurot on tasutud 3.märtsi 2020 maksekorraldusega nr 30.

Tarbija selgituste järgi kaupleja lepingut nõuetekohaselt ei täitnud, so tellitud kaupa üle ei andnud. Tarbija teatas 15.juuli 2020 e-kirjas, et soovib raha tagastamist. 20.juuli 2020 vastuses selgitas kaupleja täitmist takistavaid asjaolusid ning võimalikke viise täitmise asendamiseks.

Tarbija on komisjonile esitatud avalduses avaldanud tahet lepingust taganeda ning nõuab kauplejalt ettemaksu tagastamist.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja omapoolseid selgitusi komisjonile andnud ei ole.

Komisjoni põhjendus:

Tarbijakaitseaduse § 51 lg 1 järgi lahendab komisjon vaidluse poolte kirjalikult esitatud ning sekretariaadi kogutud teabe ja tõendite alusel. Kuivõrd kaupleja jättis omapoolsed selgitused andmata, lahendab komisjon vaidluse lähtudes tarbija poolt esile toodud asjaoludest.

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 3 p 1 järgi tekib võlasuhe muu hulgas lepingust. Komisjonile esitatud tõenditest saab järeldada, et poolte õigussuhe põhineb sidevahendi abil sõlmitud müügilepingul.

VÕS § 208 järgi kohustub müüja müügilepinguga andma ostjale üle olemasoleva, valmistatava või müüja poolt tulevikus omandatava asja ning tegema võimalikuks omandi ülemineku ostjale, ostja aga kohustub müüjale tasuma ostuhinna rahas ja võtma asja vastu. VÕS § 208 ja 209 järgi on asja üleandmine ja ostjal omandi tekkimise võimaldamine müüja põhikohustuseks.

Pooltel puudub vaidlus lepingu sõlmimise ja ostuhinna tasumise üle. Ostjal tekkis õigustatud ootus müügiesemele.

VÕS § 82 järgi tuleb kohustus täita kokkulepitud ajal; tähtpäevas kokkuleppe puudumise korral tuleb kohustus täita mõistlikult vajaliku aja jooksul pärast lepingu sõlmimist, arvestades seejuures kohustuse täitmise kohta, viisi ja olemust. Tarbijale müügi korral peab müüja täitma asja üleandmise kohustuse viivitamata, kuid mitte hiljem kui 30. päeva möödumisel lepingu sõlmimisest (VÕS § 209 lg 6).

Komisjonile esitatud tõenditest ei saa tõsikindlalt järeldada, kas ja milliseks tähtajaks pooled kauba üleandmise kokku leppisid. Kaupleja pidi täitma kohustuse seadusega sätestatud tähtajal, so 30. päeva kestel, seega hiljemalt 2.aprillil 2020. Kaupleja langes müügieseme üleandmise kohustuse täitmisega viivitusse 3.aprillist 2020.

Hilisema kirjavahetusega on tõendatud, et tarbija kaotas tehingu täitmise vastu huvi ning nõudis 15.juuli 2020 e-kirjaga ostuhinna tagastamist. Kaupleja ei ole tarbija etteheiteid kummutanud, kuid põhjendades täitmisega viivitamast viiruse levikust tingitud häiretega majanduskeskkonnas. Kaupleja on teinud tarbijale ettepaneku kas oodata jätkuvalt kauba saabumist, võtta vastu raha tasumist kinnitav voucher või siis nõustuda tagasimaksega peale kauba laekumist ja toote teisele ostjale müümist. Tarbija ei ole kaupleja poolt pakutud valikutega nõustunud.

VÕS § 116 lg 1 järgi võib lepingupool lepingust taganeda, kui teine lepingupool on lepingust tulenevat kohustust oluliselt rikkunud; oluliseks loetakse rikkumist, mille tagajärjel jääb pool ilma sellest, mida ta õigustatult lepingust lootis (lg 2).

Komisjoni hinnangul on kaupleja rikkunud lepingust tekkinud põhikohustust, so asja üleandmise kohustust. Lepingu rikkumine ei ole mingil moel seotud ostja käitumisega.

Kaupleja ei ole esile toonud rikkumist vabandavaid asjaolusid. Komisjoni arvates pidi kaupleja 3.märtsil 2020 piiriülest täitmist nõudva lepingu sõlmimisel ette nägema, et võivad esineda logistilised probleemid, mis takistavad tehingu täitmist ning nendega arvestama (VÕS § 103). Ka juhul, kui kauplejal oleks õigus tugineda rikkumise vabandatavusele, ei võtaks see tarbijalt õigust lepingust taganeda (VÕS § 105) ja nõuda raha tagastamist.

Tarbija on esitanud üheselt mõistetavalt raha tagastamise nõude, mida komisjon hindab lepingust taganemise tahteavaldusena. Avalduse kättetoimetamist tõendab kaupleja vastus 20.juulist 2020.

Komisjon ei nõustu kaupleja poolt tarbijale antud selgitusega selles, et tarbijal puudub õigus ostuhinna tagastamisele, kuna tellitud istmekatted on tehtud eritellimusena just tarbija sõiduki jaoks. Komisjonile esitatud tõendite järgi sõlmiti leping sidevahendi kaudu ning sõiduki mudeli baasil. Ühestki tõendist ei saa järeldada, et kaupleja oleks tellimuse vormistanud peale tarbija sõidukilt mõõtmise võtmist või siis materjalist, mida kaupleja valikus ettenähtud ei ole. Täiendavalt selgitab komisjon, et ka eritellimuse alusel valmistatud toote müümisel ei vabane kaupleja lepingu kohase täitmise kohustusest ning tarbijal on lepingu rikkumise korral samaväärsed õiguskaitsevahendid kui tavapärase müügilepingu puhul.

Komisjoni hinnangul on tarbija lepingust taganemise tahteavaldus sisuliselt põhjendatud ja õiguspärane. Tarbijal puudus kohustus nõustuda kaupleja poolt pakutud rikkumise heastamisega. Kauplejalt tuleb eeldada majandustegevuseks vajaliku reservi olemasolu; makseraskuste lahendamine tarbijatelt kogutava ettemaksu arvel on lubamatu.

Lepingust taganemine on ühepoolne kujundusõigus, mis lõpetab lepingu teisele poolele tahteavalduse kättetoimetamise ajast. VÕS § 189 lg 1 järgi võib lepingust taganenud pool nõuda teiselt poolelt lepingu alusel saadu tagastamist. Kaupleja on raha tagastamise kohustusega langenud viivitusse alates 16.juulist 2020.

Komisjon selgitab tarbijale, et VÕS § 101 lg 1 p 6 ja 113 järgi on võlausaldajal õigus nõuda rahalise kohustuse täitmisega viivitamise korral võlgnikult viivitusintressi tasumist.

Eelnevat kokku võttes leiab komisjon, et tarbija ostuhinna tagastamise nõue on põhjendatud ja kuulub rahuldamisele; tarbijal on õigus viivitusintressile.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Aase Sammelselg
/allkirjastatud digitaalselt/